

La pandèmia de grip AH₁N₁

13

POSICIÓ DEL COMB

En aquests darrers mesos l'epidèmia de grip AH₁N₁ ha estat un tema recurrent en els mitjans de comunicació social, que s'han fet ressò de la preocupació de les autoritats sanitàries internacionals (OMS) i nacionals sobre els riscos de la malaltia i els mètodes de prevenció (vacuna) i tractament. Aquestes qüestions han estat i continuen sent objecte d'articles científics, recomanacions d'experts, decisions polítiques, articles d'opinió, tertúlies de cafè, comentaris amb el veïnat i reportatges gràfics.

La menor gravetat de l'epidèmia en relació amb el que s'havia previst inicialment ha generat dubtes sobre la necessitat d'aplicar determinades mesures preventives, o almenys d'aplicar-les amb la intensitat que es pretenia. En aquest sentit constatem que entre els mateixos metges hi ha una diversitat d'opinions, situació que no tindria conseqüències negatives si es limités a l'àmbit professional.

Transportar un debat que hauria de ser bàsicament científic al terreny públic genera inseguretat als ciutadans, i especialment desconfiança de les recomanacions que facin els metges i les autoritats sanitàries, que es fonamenten en dades científiques i en criteris epidemiològics.

1. Els professionals sanitaris haurien d'esforçar-se a tenir una opinió sobre la malaltia i les actuacions que cal emprendre per a la seva prevenció i maneig, basada en les dades que amb una periodicitat regular ofereix el Departament de Salut i que estan disponibles a la pàgina web del COMB.
2. Els metges han de fer confiança a l'autoritat científica i saber diferenciar la credibilitat dels experts respecte a la dels no experts. Haurien d'evitar, per tant, en les seves expressions públiques comentaris sobre presumibles intencions perverses de les autoritats sanitàries o de la indústria farmacèutica, perquè redueixen la confiança dels ciutadans en el sistema sanitari.
3. Tots tenim el dret de decidir si volem ser vacunats de la grip o no ser-ho, però hem de tenir en compte el pes que tenen les opinions dels metges en els ciutadans, i per tant desacreditar la vacuna de la grip davant els nostres pacients no únicament és incorrecte des del punt de vista científic, sinó que afavoreix una desconfiança genèrica envers les vacunes en general.
4. El debat sobre la idoneïtat de la vacunació no ens ha de fer oblidar que no tots els casos de grip A han estat lleus, i per tant els metges han d'estar en condicions de reconèixer els casos més greus i les complicacions que, encara que inusuals, poden succeir.
5. Convé que els metges facin una bona feina educativa, per fomentar les mesures d'autocura, que evitin col·lapsar innecessàriament el sistema, però alhora evitant banalitzar aquesta malaltia.
6. La praxi mèdica s'ha de caracteritzar per l'esperit crític, la prudència i el sentit comú en el seguiment dels protocols i les guies de pràctica clínica i en les recomanacions de les autoritats sanitàries per tal de decidir el millor per a cada pacient. La grip nova no ha de ser una excepció. ■